

[Justitsministeren.]

kommende kommunale Myndigheds Samtykke, og i Tilfælde af Uenighed træffes Afgørelsen af Justitsministeriet.

I § 3 er der Bestemmelser om Færdselstavler og i Sammenhæng hermed nogle Bestemmelser om, at Reklametavler kan forlanges fjernet, naar de kan virke uheldigt paa Vejfærdselen, enten ved, at de ligner eller staar for nær ved en Færdselstavle, eller ved at de afleder de vejfarendes Opmærksomhed fra Færdselsbanerne. Det er sikkert de flestes Opfattelse, at Reklametavler langs Vejene er af det onde, og man kan i alt Fald stille det Krav til disse Tavler, at de ikke maa genere Færdselen.

I § 4 findes det almindelige Paabud til enhver, der opholder sig paa Gader og Veje, at de skal vise Agtpaagivenhed og optræde hensynsfuldt overfor andre. Det er egentlig den vigtigste Bestemmelse i Loven, og bliver den Bestemmelse overholdt, vil Ulykkernes Antal utvivlsomt gaa betydeligt ned. Som 2det Stykke er optaget en Bestemmelse om, at der kan fastsættes et Mærke, som kun maa bæres af Personer, som mangler Synet eller Hørelsen eller har særlig svagt Syn eller Hørelse, saaledes at andre skal vise særlig Hensynsfuldhed overfor dem, der bærer det.

Kapitel II giver Regler om Fodgængere. Disse Regler er i Virkeligheden til Beskyttelse for Fodgængerne selv. Fodgængerne maa ikke gaa langs ad Kørebanen, naar der er brugeligt Fortov eller Gangsti, og de skal, naar de er paa Kørebanen, vise Agtpaagivenhed. Færdselsudvalget havde yderligere foreslaaet, at Fodgængerne ikke maa gaa skraat over Gaden. Denne Bestemmelse er ikke optaget i Forslaget, idet jeg ikke mener, at den altid er rigtig.

Kapitel III indeholder Reglerne for kørende, cyklende og ridende. Bestemmelserne gaar væsentlig ud paa at give Regler for og indskærpe Forsigtighed i visse farlige Situationer, der erfaringsmæssigt hyppigt fremkommer. Jeg skal særlig fremhæve Bestemmelserne om Forkørselsretten (§ 11). Den nugældende Højreforkørselsret bibeholdes, men det paabydes alle, der kommer fra en mindre befærdet til en mere befærdet Færdselsaare, at køre meget langsomt og forsigtigt, saaledes at der til en vis Grad gives Færdselen paa Hovedfærdselsaaren frit Løb. Endelig aabnes der Mulighed for, at der ved Opslag kan gives Færdselen paa visse Hovedfærdselsaarer absolut Forkørselsret.

I § 15 er der efter amerikansk Mønster optaget en Bestemmelse om, at uvedkommende ikke maa følge nærmere end 100 m efter Brandvæsenets Køretøjer eller blokere Brandstedet.

I § 18 er der bl. a. givet Regler om Køretøjernes Bredde. I Øjeblikket er der kun fastsat en Størstebredde for Motor-køretøjer (2,3 m), men denne bør lige saa vel gælde for Hestekøretøjer. Hølæs skal dog kunne have en Bredde af indtil 3,30 m.

I 4de Stykke foreslaas det bl. a., at Genstande, der rager bagud fra et Køretøj, og som ikke er tydeligt synlige, f. Eks. Jernrør, skal afmærkes med en Halmvisk eller lignende.

Efter den nugældende Færdselslov er Væddeløb med Motorkøretøjer forbudt, men de saakaldte Udholdenhedsløb kan tillades af Politiet. Disse Løb har neppe længere nogen praktisk Interesse, og da de er en Fare for Færdselssikkerheden, foreslaas det ved § 19 helt at forbyde dem.

§ 20 paalægger de kørende visse Pligter, naar et Uheld er sket. Tilsvarende Regler gælder nu alene for Motorkøretøjer. Helt ny er Bestemmelsen om, at hvis Færdselsuheldet gaar ud over Personer, Køretøjer, Heste, Kreaturer eller Hunde, skal vedkommende, hvis ingen kan afkræve ham Navn og Bopæl, selv gøre Anmeldelse til Politiet.

I § 21 er der Bestemmelser om Lygteføring. Det er for længst paabudt, at Motorvogne skal føre 2 Forlygter og en rød Baglygte. Ved Færdselsloven af 1923 blev det paabudt, at ogsaa Hestekøretøjer og Cykler skulde føre Lygte, dog ikke i de saakaldte „lyse Nætter“ fra 15. Maj til 1. August. Det er imidlertid i mange Politivedtægter foreskrevet, at der ogsaa skal føres Lygte i de lyse Nætter. Forslaget paabyder Lygteføring hele Aaret. De lyse Nætter er ikke lyse, naar det er Regnvejr eller Graavejr, eller naar der køres, hvor Træer skygger for Vejen. Og hvis en kørende har et Motorkøretøj imod sig, kan han, selv om dets Lygter er rigtigt indstillede, vanskeligt se et andet modgaaende Køretøj, som ikke fører Lygter. Det foreslaas dernæst, at Lygtetændingstiden for alle Køretøjer skal være fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang til $\frac{1}{2}$ Time før Solopgang i Stedet for som nu $\frac{3}{4}$ Time. Endvidere foreslaas det, at Hestekøretøjer skal føre 2 Forlygter samt rød Baglygte; det er dog tilstrækkeligt, at Forlygterne viser rødt Lys bagud, og Skærpelsen i Forhold til de nugældende Regler er derfor paa dette Punkt kun, at der skal være et rødt Glas